

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเงื่อนไขและปัจจัยที่มีผลต่อการกลับไปใช้ชีวิตในสังคมปกติของเด็กและเยาวชนเร่ร่อนในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร และบุคคล

- ข้อมูลที่เป็นเอกสาร ได้แก่ เอกสารทางวิชาการ แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาจากแหล่งต่างๆ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การสังเกต ทั้งมีแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมในภาคสนาม แบบบันทึกการแสดงออกพฤติกรรม

- การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้เข้าไปทำการสังเกตเด็กเร่ร่อนตามสถานที่ที่เด็กเร่ร่อนได้อาศัยอยู่ และจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนได้จัดให้แก่เด็กเร่ร่อน โดยไม่มีการพูดคุย

- การสังเกตแบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้เข้าไปทำตนเป็นส่วนหนึ่งของเด็กเร่ร่อน โดยการเข้าไปเป็นอาสาสมัครทำงานเพื่อเด็กเร่ร่อนร่วมกับกลุ่มอาสาพัฒนาเด็ก

2.2 การสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และแบบบันทึกความคิด ค่านิยม อุดมการณ์ ทศนคติ และการเรียนรู้จากการสนทนาตามประเด็นที่ผู้ศึกษาเตรียมได้ไว้ เช่น สาเหตุที่ออกมาเร่ร่อน การใช้ชีวิตในช่วงการเป็นเด็กเร่ร่อน พบปัญหาอะไรและแก้ไขปัญหายังไง ในกระบวนการพัฒนาชีวิตเพื่อใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น

- การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ เป็นการพูดคุยถึงสภาพโดยทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ชีวิต สภาพความเป็นอยู่ของเด็กเร่ร่อน

- การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ เป็นการสัมภาษณ์โดยผู้วิจัยมีจุดสนใจเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของเด็กเร่ร่อน รวมถึงเงื่อนไขปัจจัยที่ทำให้เด็กเร่ร่อนกลับเข้ามาใช้ชีวิตปกติในสังคม

2.3 การทำประวัติชีวิต (Life Profile) ของเด็กเร่ร่อนแต่ละคนอย่างละเอียด โดยให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเกต การบันทึกการแสดงออกพฤติกรรม และอื่น ๆ

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตั้งแต่การเข้าไปสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเต็มใจให้ข้อมูลที่เป็นจริงแก่ผู้วิจัยมากที่สุด โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการดังนี้

3.1 บุคคล ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้ที่เคยเป็นเด็กเร่ร่อนซึ่งปัจจุบันนี้ได้กลับ หรือกำลังกลับไปใช้ชีวิตปกติในสังคม ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ได้เลือกกลุ่มเป้าหมายจำนวน 8 คน โดยเป็นเพศชายจำนวน 7 คน เป็นเพศหญิง 1 คน

เพศหญิง 1 คน มีอายุ 20 ปีขึ้นไป

เพศชาย 7 คน มีอายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน

อายุ 15 -19 ปี จำนวน 3 คน

อายุต่ำกว่า 14 ปี จำนวน 2 คน

เด็กเร่ร่อนภาคเหนือโดยเฉพาะเด็กเร่ร่อนในจังหวัดเชียงใหม่ ประมาณครึ่งหนึ่งเป็นเด็กเร่ร่อนชาวเขา ที่เดินทางลงมาจากเขตภูเขาในประเทศไทย และเด็กเร่ร่อนที่เดินทางข้ามเขตชายแดนไทย-พม่าเข้ามาเร่ร่อนในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้เห็นภาพรวมของเด็กเร่ร่อนในจังหวัดเชียงใหม่ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาทั้งเด็กเร่ร่อนจำนวน 8 คน เป็นเด็กเร่ร่อนคนไทยจำนวน 6 คน และเด็กเร่ร่อนชาวเขาเผ่าอาข่า 1 คน และเผ่ากระเหรี่ยง 1 คน

- เป็นเด็กเร่ร่อนที่เข้าร่วมกิจกรรมและได้รับการช่วยเหลือในด้านต่างๆ จากองค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานร่วมกับเด็กเร่ร่อนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

- เป็นเด็กเร่ร่อนที่ปรับตัวและกำลังปรับตัวเพื่อกลับมาใช้ชีวิตปกติในสังคม โดยเป็นการกลับเข้ามาใช้ชีวิตปกติเป็นความต้องการของเด็กเร่ร่อนเอง

- เด็กเร่ร่อนที่เต็มใจให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ เรื่องการใช้ชีวิตที่ผ่านมาตั้งแต่ตอนเป็นเด็กจนถึงปัจจุบัน

3.2 การสร้างความสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้ใช้เวลาประมาณ 6 เดือนถึง 1 ปี ในการสร้างความสัมพันธ์ และรอคอยเวลาที่จะได้กลุ่มเป้าหมายจำนวน 8 คน ซึ่งเต็มใจและยอมเปิดเผยข้อมูลการใช้ชีวิตของตนเองที่เป็นจริงมากที่สุด จากการเข้าไปสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มเด็กเร่ร่อน

ผู้วิจัยได้ถือโอกาสใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการควบคู่ไปกับการสร้างความสัมพันธ์

สาเหตุที่ผู้วิจัยใช้เวลาในการสร้างความสัมพันธ์นานเพราะ ค่านิยมและพฤติกรรมของเด็กเร่ร่อน และประเด็นในการวิจัยเป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อน ซึ่งต้องขอให้เด็กเร่ร่อนเล่าถึงชีวิตของตัวเองทั้งที่ผ่านมามาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งบางครั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเด็กเร่ร่อนทำให้เขาเกิดความท้อแท้ เสียใจ และการสัมภาษณ์ผู้วิจัยต้องใช้เทปบันทึกเสียง ทำให้ผู้สัมภาษณ์รู้สึกไม่สบายใจและไม่กล้า สาเหตุที่ผู้วิจัยต้องใช้เทปบันทึกเสียงเพราะว่าผู้วิจัยไม่ใช่เจ้าของภาษาจึงจำเป็นต้องใช้วิธีการนี้ ส่วนสาเหตุด้านค่านิยมของเด็กเร่ร่อนคือ

- เด็กเร่ร่อนไม่ไว้ใจบุคคลที่มาจากภายนอกองค์กร และเขาจะสังเกตว่าเข้ามาเอาข้อมูลจากเขาไปทำอะไร และจะให้ประโยชน์หรือส่งผลเสียหายต่อกลุ่มเด็กเร่ร่อนและองค์กรของเขาอย่างไร

- อาสาสมัครเด็กเร่ร่อนไม่ชอบนักวิจัยที่มาขอข้อมูล เพราะการทำงานของเขาคือเป็นอาสาสมัครหรือทำงานในองค์กรเอกชนต้องทำงานหนักใช้เวลานาน แต่นักวิจัยซึ่งเป็นคนที่มีการศึกษาสูงกว่า ฐานะทางสังคมดีกว่าพวกเขาซึ่งเคยเป็นเด็กเร่ร่อน ได้เข้ามาขอข้อมูลเพียงอย่างเดียวเพื่อทำผลงานแล้วก็หายไป

ถึงแม้ว่าผู้วิจัยจะได้สร้างความสัมพันธ์เป็นอย่างดี ได้รับการยอมรับ เด็กเร่ร่อนได้บอกว่าจะช่วยให้ข้อมูลในงานวิจัยอย่างเต็มที่ แต่เมื่อมีการสัมภาษณ์จริงๆ เด็กบางคนได้สร้างเรื่องให้ผู้วิจัยฟัง โดยเฉพาะคนที่ได้รับการยอมรับจากเด็กเร่ร่อนคนอื่นๆ ว่าได้พัฒนาชีวิตไปในทางที่ดี เพราะประเด็นในการสัมภาษณ์ทำให้เขารู้สึกเสียหน้า กลัวว่าคนอื่นจะรู้ความจริงว่าตนเองยังแอบมีพฤติกรรมเสี่ยงเหมือนช่วงที่ยังเป็นเด็กเร่ร่อนอยู่

ผู้วิจัยได้เข้าไปสังเกตการทำงานขององค์กรพัฒนาเอกชนแห่งหนึ่ง ซึ่งให้ความช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ในเขตเมืองจังหวัดเชียงใหม่ จากการเข้าไปสังเกตการทำงานขององค์กรพัฒนาเอกชน ผู้วิจัยได้ตัดสินใจเลือกเด็กเร่ร่อนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายเดียวกับองค์กรเอกชนแห่งนั้น เพราะในจังหวัดเชียงใหม่ องค์กรเอกชนที่ทำงานเพื่อเด็กเร่ร่อนโดยตรงมีไม่มาก โดยเฉพาะองค์กรเอกชนที่ทำงานอย่างจริงจัง มีการลงพื้นที่บ่อย มีเพียงองค์กรเดียว อีกเหตุผลที่ทำให้ผู้วิจัยได้ตัดสินใจเลือกเพราะคณะทำงานขององค์กรเอกชนแห่งนี้ หลายคนเคยเป็นเด็กเร่ร่อน ที่มีการพัฒนาชีวิตขึ้นมาเป็นอาสาสมัคร ให้ความช่วยเหลือเพื่อน และรุ่นน้องที่ยังใช้ชีวิตเป็นเด็กเร่ร่อนอยู่

ผู้วิจัยได้เข้าไปติดต่อองค์กรเอกชนแห่งนี้ และได้เข้าไปสังเกตดูการทำงานของอาสาสมัครแบบไม่มีส่วนร่วมก่อน เมื่อมีความคุ้นเคยแล้วผู้วิจัยได้เข้าไปทำการสังเกตแบบมีส่วนร่วมโดยการสมัครเป็นอาสาสมัครทำงานร่วมกับอาสาสมัครคนอื่น และครูข้างถนนขององค์กรพัฒนาเอกชนแห่งนั้น โดยเข้าร่วมกิจกรรมการเข้าค่าย การลงพื้นที่ ทำกิจกรรมต่างๆ ที่องค์กรฯ ได้จัดขึ้น จากการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยได้มีความสัมพันธ์อันดีร่วมกับกลุ่มเด็กเร่ร่อน โดยเฉพาะกลุ่มเด็กเร่ร่อนที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ก่อนที่จะได้คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายวัยนี้ให้เหลือเพียง 3 คน

จากการที่ผู้วิจัยมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กเร่ร่อนวัยนี้ ส่งผลให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสรู้จักกับกลุ่มเด็กเร่ร่อนวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปี ลงไปจนถึงกลุ่มเด็กเร่ร่อนที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี จากการชักชวนเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของอาสาสมัครคนอื่นๆ

การสร้างความสัมพันธ์โดยการลงพื้นที่ร่วมกับครูข้างถนน และอาสาสมัคร ทำให้ผู้วิจัยได้รับการยอมรับ ความเชื่อถือจากกลุ่มเด็กเร่ร่อน โดยเฉพาะในช่วงที่ผู้วิจัยได้เป็นอาสาสมัครทำงานเวร ดูแลบ้านพักเด็กขององค์กรเอกชนแห่งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายของเด็กเร่ร่อนตั้งแต่ยังอยู่ในพื้นที่จนถึงการเข้ามาสู่บ้านพัก และการตัดสินใจไปโรงเรียนของเด็กเร่ร่อน

3.3 การสังเกต เพื่อให้เข้าใจถึงพฤติกรรมและการใช้ชีวิตของกลุ่มเด็กเร่ร่อนอย่างเป็นจริงที่สุด ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เพื่อเข้าไปสังเกตพฤติกรรมของเด็กเร่ร่อนทั้งอย่างมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม โดยผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการสังเกตไว้ดังนี้

- การใช้ชีวิตประจำวันของเด็กเร่ร่อนทั้งที่เคยเป็นเด็กเร่ร่อนและเด็กที่ยังเร่ร่อน
- ค่านิยม พฤติกรรมของเด็กเร่ร่อน
- ความสัมพันธ์กับครอบครัว กลุ่มเพื่อนเด็กเร่ร่อนและกลุ่มเพื่อนใหม่
- การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ในระยะแรกที่ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ การสังเกตแบบไม่มี

ส่วนร่วมเป็นวิธีการที่ผู้วิจัยได้ใช้ในการทำวิจัย โดยผู้วิจัยได้ติดต่อองค์กรเอกชน เพื่อขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในเขตเมืองเชียงใหม่ และเพื่อที่จะได้รู้จักกับเด็กเร่ร่อนที่ได้รับบริการจากองค์กรเอกชนแห่งนี้ ผู้วิจัยได้ขอสังเกตดูการลงพื้นที่เพื่อทำกิจกรรมขององค์กรฯ ในพื้นที่ท่าแพ และกิจกรรมการเข้าค่าย จากการเข้าร่วมการสังเกตอย่างไม่มีส่วนร่วมนี้ส่งผลให้ผู้วิจัยได้รู้จักคนในองค์กร รวมถึงเด็กเร่ร่อนมากขึ้น ซึ่งนำไปสู่การเข้าไปรู้จักกับเด็ก

เร่ร่อนที่อยู่ในบ้านพัก และทำให้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆ ขององค์กรเอกชน และเด็กเร่ร่อนมากขึ้น

- การสังเกตแบบมีส่วนร่วม หลังจากที่ถูกวิจัยได้เข้าไปสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กเร่ร่อน ทำให้ผู้วิจัยรู้จักอาสาสมัครและเจ้าหน้าที่ขององค์กรเอกชน ผู้วิจัยได้ขอเข้ามามีส่วนร่วมช่วยทำกิจกรรมต่างๆ ที่ได้จัดขึ้นของกลุ่มเด็กเร่ร่อน จากการเข้าร่วมทำกิจกรรมบ่อยๆ ของผู้วิจัยทำให้เจ้าหน้าที่ขององค์กรเอกชนได้ชักชวนให้ผู้วิจัยเข้ามาเป็นอาสาสมัครขององค์กร การเข้ามาเป็นอาสาสมัครร่วมกับกลุ่มเด็กเร่ร่อนทำให้ผู้วิจัยสามารถทำการสังเกตมีส่วนร่วมได้

กิจกรรมที่ผู้วิจัยได้เข้าร่วมทำการสังเกตแบบมีส่วนร่วมมี การลงพื้นที่ขององค์กรเอกชน และกลุ่มอาสาสมัครเด็กเร่ร่อน การเข้าร่วมประชุมจัดงานร่วมกับองค์กรอื่นๆ เป็นต้น

นอกจากการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในขณะที่ทำงานเป็นอาสาสมัครแล้ว ผู้วิจัยยังได้เข้าไปสังเกตแบบมีส่วนร่วมกับกลุ่มเด็กเร่ร่อนนอกเวลาทำงาน โดยการไปเที่ยวกับกลุ่มเด็กเร่ร่อนในช่วงกลางคืน ตีหมเหล้า ไปเที่ยวหอพัก บ้านพ่อแม่และญาติของเด็กเร่ร่อน การเข้าสังเกตในช่วงเวลานี้ ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่ลึกและเป็นจริงมากกว่าในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยเข้าทำการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในขณะที่เป็นอาสาสมัคร แต่ผู้วิจัยได้พบกับปัญหาในช่วงแรกที่ผู้วิจัยยังไม่ทราบถึงสภาพของการปรับเพื่อใช้ชีวิตปกติในสังคมของกลุ่มเป้าหมายบางคนที่ยังไม่สามารถเลิกเสพยาเสพติด กลุ่มเป้าหมายได้มาขอให้ผู้วิจัยได้พาไปบ้านเพื่อน ซึ่งผู้วิจัยได้พาไปส่งตามที่เขาได้ขอ แต่ผู้วิจัยได้มาทราบตอนหลังว่าบ้านที่เด็กเร่ร่อนได้ขอให้ผู้วิจัยไปส่งนั้นเป็นบ้านของผู้ขายยาเสพติด

3.4 การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ควบคู่ไปกับการสังเกต ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์ดังนี้

- การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ เป็นการพูดคุยถึงสภาพทั่วไป โดยไม่ได้กำหนดประเด็นที่ชัดเจนในการสัมภาษณ์ เป็นการพูดคุยกันในระหว่างที่ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตแบบมีส่วนร่วม หรือพูดคุยกันในช่วงที่ผู้วิจัยทำงานเป็นอาสาสมัครที่องค์กรเอกชน การไปเที่ยวด้วยกัน และเด็กเร่ร่อนได้เล่าเรื่องราวในอดีตของตนให้ผู้วิจัยฟัง

- การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการโดยใช้เครื่องมือเป็นเทปบันทึกเสียง กับเด็กเร่ร่อนจำนวน 8 คน ผู้วิจัยได้ขอให้เด็กเร่ร่อนเล่าถึงชีวิตที่ผ่านมาตั้งแต่เป็นเด็กเท่าที่เขายังพอจำความได้ จนถึงปัจจุบันนี้ เพื่อที่จะได้ทราบเงื่อนไขปัจจัยที่มีอิทธิพลพฤติกรรมของเด็กในอดีต ซึ่งส่งผลต่อการปรับตัวในปัจจุบันของเด็ก โดยผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการไว้ 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การใช้ชีวิตของเด็กเร่ร่อนในช่วงที่ยังอยู่ที่บ้าน หรือการใช้ชีวิตก่อนที่จะออกมาเป็นเด็กเร่ร่อน เพื่อทราบสาเหตุที่ทำให้เด็กออกมาจากบ้าน

ตอนที่ 2 การใช้ชีวิตในช่วงที่เป็นเด็กเร่ร่อน เพื่อทราบถึงการดำรงชีวิต วัฒนธรรมในขณะที่เป็นเด็กเร่ร่อน

ตอนที่ 3 การใช้ชีวิตในช่วงที่ได้รับการช่วยเหลือจากองค์กรเอกชนจนถึงปัจจุบัน

ในการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ ผู้วิจัยต้องใช้เครื่องบันทึกเสียง ผู้วิจัยได้ขอสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายโดยให้เขาเป็นผู้เลือกสถานที่ในการสัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์เกิดความสะดวก และสบายใจในการให้สัมภาษณ์ ซึ่งส่วนใหญ่สถานที่ที่กลุ่มเป้าหมายเลือกคือ สวนสาธารณะ

จากการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการผู้วิจัยพบกับปัญหาในการสัมภาษณ์ คือการนัดเวลาเพื่อที่จะทำการสัมภาษณ์เป็นไปได้ยาก เพราะกลุ่มเป้าหมายบางคนต้องอยู่ที่บ้านตอนเย็นต้องทำงานจนถึงดึก เลิกงานประมาณ 03.00 น. เมื่อมีเวลาว่างกลุ่มเป้าหมายก็ต้องการที่จะไปหาเพื่อน เด็กเร่ร่อนบางคนได้หายไปโดยที่ไม่มีใครทราบว่าไปอยู่ที่ไหน เด็กเร่ร่อนบางคนทำให้สัมภาษณ์ก็กลัวเครื่องบันทึกเสียงและได้สร้างเรื่องขึ้นมาใหม่ทั้งหมด

3.5 การทำประวัติชีวิต ผู้วิจัยได้ทำประวัติชีวิตของเด็กเร่ร่อนแต่ละคนอย่างละเอียดโดยใช้ข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อให้เห็นภาพรวมของการใช้ชีวิตของเด็กเร่ร่อนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมถึงเหตุการณ์ และความรู้สึกซึ่งมีผลต่อชีวิตในปัจจุบันนี้อย่างไร

4. การตรวจสอบข้อมูล

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สามารถตอบปัญหาของการวิจัยได้อย่างชัดเจน และครอบคลุม ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาทุกครั้งโดยการ ตรวจสอบกับประเด็นที่กำหนดไว้ว่าได้ครบถ้วน และสมบูรณ์พอที่จะตอบคำถามการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ เมื่อเห็นว่าครบถ้วนสมบูรณ์แล้วจึงได้ตรวจสอบทั้งหมดอีกครั้งพร้อมทั้งแยกแยะข้อมูลออกเป็นหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จัดหมวดหมู่ไว้ มาตีความหมายว่าอะไรที่เป็นปัจจัยและเงื่อนไขที่มีผลต่อเด็กเร่ร่อนที่อยู่ในกระบวนการพัฒนาชีวิต และนำเสนอโดยการบรรยายและสรุปเชิงวิเคราะห์